Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Dz.U. L 062 z 15.3.1993, str. 49)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 94/466/WE, z dnia 13 lipca 1994 r.	L 190	26	26.7.1994
►**M2**	Decyzja Komisji 94/723/WE, z dnia 26 października 1994 r.	L 288	48	9.11.1994
►**M3**	Decyzja Komisji 95/338/WE, z dnia 26 lipca 1995 r.	L 200	35	24.8.1995
►**M4**	Decyzja Komisji 95/339/WE, z dnia 27 lipca 1995 r.	L 200	36	24.8.1995
►**M5**	Decyzja Komisji 96/103/WE, z dnia 25 stycznia 1996 r.	L 24	28	31.1.1996
►**M6**	Decyzja Komisji 96/340/WE, z dnia 10 maja 1996 r.	L 129	35	30.5.1996
►**M7**	Decyzja Komisji 96/405/WE, z dnia 21 czerwca 1996 r.	L 165	40	4.7.1996
►**M8**	Dyrektywa Rady 96/90/WE z dnia 17 grudnia 1996 r.	L 13	24	16.1.1997
►**M9**	Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18 grudnia 1997 r.	L 24	31	30.1.1998
►**M10**	Decyzja Komisji 1999/724/WE, z dnia 28 października 1999 r.	L 290	32	12.11.1999
►**M11**	Decyzja Komisji 2001/7/WE, z dnia 19 grudnia 2000 r.	L 2	27	5.1.2001
►**M12**	Dyrektywa 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2002 r.	L 315	14	19.11.2002
►**M13**	Commission Decision 2003/42/EC, of 10 January 2003 (*)	L 13	24	18.1.2003
►**M14**	zmienione przez commission decision 2003/503/EC, of 7 July 2003 (*)	L 170	30	9.7.2003
►**M15**	Decyzja Komisji 2003/721/WE, z dnia 29 września 2003 r.	L 260	21	11.10.2003
►**M16**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2004 z dnia 10 marca 2004 r.	L 72	60	11.3.2004
►**M17**	Dyrektywa 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.	L 157	33	30.4.2004

zmienione przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

produkty pochodzenia zwierzęcego umieszczone są w wykazie produktów w załączniku II do Traktatu; wprowadzenie do obrotu takich produktów stanowi istotne źródło dochodów dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia wydajności przepisy zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odnoszące się do danych produktów powinny być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki, zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku stanowiącego obszar bez granic wewnętrznych;

w świetle wyżej wspomnianych celów Rada ustanowiła zasady zdrowia zwierząt mające zastosowanie do świeżego mięsa, mięsa drobiowego, przetworów mięsnych, dziczyzny, mięsa króliczego i przetworów mlecznych;

z wyjątkiem sytuacji, w których postanowiono inaczej, handel produktami pochodzenia zwierzęcego musi być zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do możliwych środków ochronnych;

uwzględniając znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób, na jakie narażone są zwierzęta, dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny zostać wyszczególnione konkretne wymogi, jakie muszą być spełnione, kiedy produkty te są wprowadzane do obrotu w celach handlowych, zwłaszcza kiedy są one przeznaczone dla regionów posiadających dobry stan zdrowia;

kiedy została przyjęta dyrektywa 92/65/EWG, Komisja zgodziła się oddzielić aspekty zdrowia zwierząt stosowane do zwierząt od aspektów zdrowia stosowanych do produktów;

w celu umożliwienia zniesienia kontroli na granicach między Państwami Członkowskimi z dniem 1 stycznia 1993 r., należy ustalić, że zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego mają zastosowanie do wszelkich produktów poddanych takiej kontroli w zakresie handlu i przywozu, które nie zostały jeszcze zharmonizowane na poziomie wspólnotowym;

dla osiągnięcia tego celu należy niektóre obowiązujące zasady dostosować do przyjęcia wcześniej wspomnianych środków;

należy wprowadzić system zatwierdzania dla państw trzecich i przedsiębiorstw, które spełniają warunki przewidziane w niniejszej dyrektywie, łącznie ze wspólnotową procedurą kontrolną dla zapewnienia, że warunki takiego zatwierdzenia są spełniane;

([1]) Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 29 oraz Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 102.
([2]) Dz.U. C 113 z 7.5.1990, str. 205 oraz Dz.U. C 149 z 18.6.1990, str. 259.
([3]) Dz.U. C 124 z 21.5.1990, str. 15 oraz Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 250.

▼B

dokument towarzyszący produktom jest najlepszym sposobem zagwarantowania właściwemu organowi miejsca przeznaczenia, że dana przesyłka jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia publicznego lub świadectwo zdrowia zwierząt powinny być przechowywane do celów sprawdzenia miejsca przeznaczenia niektórych przywożonych produktów;

powinny mieć zastosowanie zasady, przepisy i środki ochronne ustanowione na mocy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ([1]);

w kontekście handlu wewnątrzwspólnotowego powinny mieć również zastosowanie przepisy ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie polegające na przyjmowaniu niektórych środków w celu wykonania niniejszej dyrektywy; w tym celu powinny zostać ustanowione procedury ustalające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

w świetle szczególnych trudności w zakresie dostaw wynikających z położenia geograficznego powinny być dopuszczone specjalne odstępstwa w stosunku do Republiki Greckiej;

przyjęcie szczególnych zasad dla produktów objętych niniejszą dyrektywą pozostaje bez uszczerbku dla przyjęcia przepisów dotyczących higieny i bezpieczeństwa żywności, w sprawie których Komisja przedstawiła propozycję dyrektywy ramowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego regulujące handel oraz przywóz do Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego (włącznie z próbkami handlowymi pobranymi z takich produktów) niepodlegających wspomnianym wymogom ustanowionym w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG ([2]) i w odniesieniu do czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przyjęcia bardziej szczegółowych zasad w sprawie zdrowia zwierząt w ramach wspomnianych wcześniej przepisów szczegółowych ani bez uszczerbku dla utrzymania ograniczeń w handlu oraz przywozie produktów objętych przepisami szczegółowymi określonymi w akapicie pierwszym, opartymi na przepisach zdrowia publicznego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „handel”oznacza handel, jak określono w art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG;

b) „próbka handlowa” oznacza próbkę nieposiadającą wartości komercyjnej, pobraną w imieniu właściciela bądź osoby odpowiedzialnej za przedsiębiorstwo, która jest reprezentatywna dla danego produktu pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo bądź stanowi próbkę produktu pochodzenia zwierzęcego, którego produkcja jest zamierzona oraz która,

([1]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1.
([2]) Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

▼B

do celów następnego badania, musi być zaopatrzona w referencje odnoszące się do rodzaju produktu, jego składu oraz gatunków zwierząt, z których została uzyskana;

c) „poważna choroba przenaszalna" oznacza wszystkie choroby objęte dyrektywą 82/894/EWG ([1]);

d) „czynniki chorobotwórcze" oznaczają wszelkie zbiory bądź kultury organizmów oraz wszelkie pochodne, obecne bądź samodzielnie lub w formie wypracowanych połączeń takich zbiorów lub kultur organizmów zdolnych do powodowania chorób u wszelkich istot żywych (innych niż człowiek), oraz wszelkie zmodyfikowane pochodne takich organizmów, które mogą przenosić lub przekazywać zwierzęcy czynnik chorobotwórczy bądź tkankę, hodowlę komórkową, wydzielinę lub wydaliny, poprzez które bądź za pomocą środków których zwierzęcy czynnik chorobotwórczy może być przenoszony bądź przekazywany; niniejsza definicja nie obejmuje immunologicznych, medycznych produktów weterynaryjnych zatwierdzonych zgodnie z przepisami dyrektywy 90/677/EWG ([2]);

▼M12

———————

▼B

f) „przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi" oznacza skwarki, mączkę mięsną oraz mączkę ze skór wieprzowych, określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG ([3]).

▼M12

———————

▼B

2. Ponadto stosuje się *mutatis mutandis* definicje znajdujące się w art. 2 dyrektyw 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

— handel oraz przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 1, ►M12 ——————— ◄nie są zakazane ani ograniczane z powodów dotyczących zdrowia zwierząt bądź zdrowia publicznego innych niż powody wynikające ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy bądź z prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności z wszelkich podjętych środków ochronnych,

▼M12

— każdy nowy produkt pochodzenia zwierzęcego, przeznaczony do spożycia przez ludzi, którego wprowadzanie na rynek Państwa Członkowskiego zostało dopuszczone po dacie przewidzianej w art. 20 nie może być przedmiotem handlu lub przywozu do czasu podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1 art. 15 po dokonaniu, jeśli to stosowne w świetle opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 81/651/EWG, oceny realnego ryzyka rozprzestrzenienia poważnych chorób przenaszalnych, które mogą powstać wskutek przemieszczania produktu, nie tylko w odniesieniu do gatunków z których dany produkt pochodzi, lecz także w odniesieniu do innych gatunków mogących przenosić chorobę, stać się siedliskiem choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia ludzkiego,

▼B

— inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG nie mogą stanowić przedmiotu handlu lub przywozu z państw trzecich, o ile nie spełniają one wymogów tej dyrektywy oraz odpowiednich wymogów niniejszej dyrektywy.

———————

([1]) Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 90/134/EWG (Dz.U. L 76 z 22.3.1990, str. 23).

([2]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 26.

([3]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 92/45/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).

▼B

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów stosowania art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG produkty pochodzenia zwierzęcego, określone w ►**M17** załączniku I ◄ oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla zastosowania przepisów szczególnych, które mają zostać przyjęte w drodze wykonania art. 10 ust. 3) oraz art. 11, stanowić przedmiot handlu jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

1) muszą one spełniać wymogi art. 5 oraz szczególne wymogi ustanowione w załączniku I w zakresie aspektów zdrowia zwierząt►**M17** ——————— ◄;

   a) muszą one pochodzić z takich przedsiębiorstw, które:

      — w świetle szczególnych wymagań ustanowionych w ►**M17** załączniku I ◄ dotyczących produktów wytwarzanych przez takie zakłady podejmują się:

      — spełniać szczególne wymogi dotyczące produkcji wymienione w niniejszej dyrektywie,

      — ustanowić oraz realizować metody monitoringu oraz kontroli punktów krytycznych na podstawie stosowanych procesów,

      — w zależności od produktów pobierać próbki w celu przeprowadzenia analizy w laboratorium uznanym przez właściwy organ, w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy,

      — prowadzić rejestr, w formie pisemnej bądź w innej, uzyskanych informacji w zakresie omówionym w poprzednich akapitach w celu możliwości przedstawienia ich właściwemu organowi. Wyniki różnorodnych kontroli oraz w szczególności badań powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat,

      — zagwarantować administrowanie znakowania i etykietowania,

      — w razie gdyby wyniki badań laboratoryjnych bądź jakakolwiek inna dostępna dla kierownictwa przedsiębiorstwa informacja wskazywała na pojawienie się groźnej choroby zwierzęcej bądź niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu publicznemu, poinformować o takich wypadkach właściwy organ,

   b) przesyłać do celów związanych z handlem jedynie takie produkty, którym towarzyszy dokument handlowy wskazujący na charakter produktu, nazwę oraz, w przypadkach, w których jest to stosowne, weterynaryjny numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa produkcyjnego;

   c) są pod nadzorem właściwego organu zapewniającego, że podmiot gospodarczy bądź dyrektor przedsiębiorstwa stosuje się do wymogów ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy;

2) zostały one zarejestrowane przez właściwy organ na podstawie zapewnień pochodzących od przedsiębiorstwa gwarantującego zgodność z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wszelkich koniecznych środków gwarantujących, że produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w ►**M17** załączniku I ◄ nie są wysyłane w celach związanych z handlem z żadnego gospodarstwa rolnego, znajdującego się w strefie objętej ograniczeniami z powodu wystąpienia choroby, na którą podatne są te gatunki, z których taki produkt jest uzyskiwany, oraz z żadnego takiego przedsiębiorstwa bądź strefy, z których przemieszczanie bądź

▼B

handel stanowiłyby ryzyko dla stanu zdrowia zwierząt Państw Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, w których produkty poddane są obróbce cieplnej w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Szczególne zapewnienia zezwalające na przemieszczanie niektórych produktów, na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w ramach środków ochronnych.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie zapewniają, że handel czynnikami chorobotwórczymi będzie stanowił przedmiot ścisłych przepisów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

Artykuł 7

1. Przepisy dotyczące kontroli, ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG oraz w związku z czynnikami chorobotwórczymi na mocy dyrektywy 90/425/EWG będą obowiązywały, w szczególności w odniesieniu do organizacji oraz dalszego przeprowadzania kontroli, ze względu na produkty objęte niniejszą dyrektywą.

2. Artykuł 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się do produktów objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów związanych z handlem przepisy art. 12 dyrektywy 90/425/EWG zostają rozszerzone na przedsiębiorstwa dostarczające produkty pochodzenia zwierzęcego objęte niniejszą dyrektywą.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszej dyrektywy właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole, jakie uważa za właściwe, gdy istnieje podejrzenie niespełniania przepisów niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkiego naruszenia niniejszej dyrektywy, w szczególności w takich przypadkach, w których ujawnione zostało, że wydane świadectwa bądź dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi produktów wymienionych w ►**M17** załączniku I ◄ lub że produkty, których to dotyczy, nie spełniają wymogów mocy niniejszej dyrektywy lub nie zostały poddane kontroli przewidzianej w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

W załączniku A rozdział 1 (1) do dyrektywy 92/46/EWG ([1]) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Mleko oraz przetwory mleczne nie mogą pochodzić ze strefy nadzorowanej określonej zgodnie z przepisami dyrektywy 85/511/EWG, o ile mleko nie zostało poddane pasteryzacji (71,7 °C przez 15 sekund) pod nadzorem właściwego organu”.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty

Artykuł 9

Wymogi dotyczące przywozu produktów objętych niniejszą dyrektywą muszą zawierać przynajmniej gwarancje przewidziane w rozdziale II, włącznie z tymi, które ustanowione są w ramach wykonania art. 6, oraz tymi ustanowionymi w art. 3 tiret drugie i trzecie.

Artykuł 10

1. W celu jednolitego stosowania art. 9 stosuje się następujące przepisy.

([1]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1.

▼B

2. Produkty określone w ►M17 załączniku I ◄ oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie mogą być przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

a) chyba że ustalono inaczej w ►M17 załączniku I ◄, muszą one pochodzić z państwa trzeciego bądź części państwa trzeciego, których wykaz został sporządzony oraz uaktualniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;

▼M12

b) o ile nie sprecyzowano inaczej w ►M17 załączniku I ◄, produkty muszą pochodzić z przedsiębiorstw, znajdujących się na liście Wspólnoty, sporządzonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;

▼B

c) w przypadkach określonych szczegółowo w ►M17 załączniku I ◄ oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia zwierząt lub świadectwo zdrowia publicznego odpowiadające wzorom, które mają być sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, zaświadczające, że produkty spełniają warunki dodatkowe lub zawierają równoważne gwarancje określone w ust. 3 lit. a) oraz pochodzą z przedsiębiorstw dających takie gwarancje, podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub, jeśli właściwe, przez inny uznany organ właściwy zgodnie z tą samą procedurą.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18:

a) powinny zostać ustanowione szczególne wymogi – w szczególności dotyczące ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi lub chorobami przenaszalnymi wśród ludzi – bądź gwarancje równoważne takim warunkom.

Szczególne wymogi oraz gwarancje równoważne ustanowione dla państw trzecich nie mogą mieć charakteru bardziej korzystnego niż te, które ustanowione są w ►M17 załączniku I ◄ oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie.

▼M8

Do czasu ustalenia szczegółowych zasad stosowania przewidzianych w załączniku II rozdział II tiret czwarte i piąte Państwa Członkowskie zapewnią, że przywóz produktów tam określonych jest uzależniony od zgodności z minimalnymi gwarancjami ustanowionymi we wspomnianych wyżej tiret;

▼B

c) ustanawia się sposób postępowania lub środki, które mają zostać podjęte w celu uniknięcia ponownego zakażenia tusz zwierzęcych, jaj oraz produktów jajecznych.

4. Decyzje przewidziane w ust. 2 i 3 muszą zostać podjęte na podstawie oceny oraz, jeśli właściwe, na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się groźnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi, ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego.

5. Eksperci z Komisji oraz Państw Członkowskich przeprowadzają na miejscu inspekcje w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzania do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperci z Państw Członkowskich odpowiedzialni za te inspekcje powoływani są przez Komisję, stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje te zostają przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty wszelkich wydatków z nimi związanych.

W oczekiwaniu na zorganizowanie inspekcji określonych w akapicie pierwszym nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez

▼B

Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji oferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

6. W oczekiwaniu na sporządzenie wykazów przewidzianych ►M8 w ust. 2 lit. a) i lit. b) tiret drugie ◄ Państwa Członkowskie są upoważnione do utrzymywania kontroli przewidzianych w art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG oraz świadectwa krajowego wymaganego przez produkty przywożone zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Procedura przewidziana w art. 18 stosowana jest do ustalenia szczegółowych warunków zdrowia zwierząt w celu przywozu do Wspólnoty oraz ustalenia charakteru i zawartości dokumentów towarzyszących produktom, określonych w załączniku I, przeznaczonych dla laboratoriów eksperymentalnych.

Artykuł 12

1. Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG oraz dyrektywie 91/496/EWG ([1]) stosuje się, szczególnie w odniesieniu do organizacji i przebiegu inspekcji, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie, oraz do środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Jednakże z uwagi na niektóre rodzaje produktów pochodzenia zwierzęcego mogą zostać przyjęte odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 od kontroli bezpośredniej przewidzianej w ►M9 art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 98/78/WE ◄.

▼M9

▼B

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą poprzez wydawanie właściwych licencji zezwolić na przywóz z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w ►M17 załączniku I ◄ w formie próbek handlowych.

2. Licencja wspomniana w ust. 1 musi towarzyszyć przesyłce oraz zawierać pełne szczegóły dotyczące specyficznych warunków, zgodnie z którymi taka przesyłka może być przywożona, włącznie z wszelkimi odstępstwami od kontroli przewidzianych przez dyrektywę 90/675/EWG.

3. Jeżeli przesyłka wjeżdża na obszar jednego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przemieszczenia do drugiego Państwa Członkowskiego, wówczas pierwsze Państwo Członkowskie zapewnia, że tej przesyłce towarzyszy odpowiednia licencja. Przemieszczenie powinno odbywać się w sposób zgodny z przepisami art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG. Odpowiedzialność za zapewnienie, że przesyłka spełnia warunki licencji (oraz że wjazd na terytorium powinien zostać dopuszczony) spoczywa na tym Państwie Członkowskim, które wydaje licencję.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 14

1. W art. 3 dyrektywy 72/461/EWG ([2]) skreśla się lit. d).

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56.
([2]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).

▼B

Decyzje Komisji 92/183/EWG ([1]) oraz 92/187/EWG ([2]) są nadal stosowane z uwagi na wymogi niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla wszelkich poprawek, które mają być wprowadzone do nich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Do dyrektywy 90/667/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Mając na względzie zapewnienie, że kontrole przewidziane w ust. 1 są przeprowadzane:

a) przetworzone produkty uzyskane z materiałów o niskim stopniu ryzyka oraz z materiałów o wysokim stopniu ryzyka muszą spełniać wymogi załącznika I rozdział 6 do dyrektywy 92/118/EWG (*);

b) materiałom o niskim stopniu ryzyka, materiałom o wysokim stopniu ryzyka przeznaczonym do przetwarzania w zakładach wskazanych w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz produktom przetworzonym uzyskanym z materiałów o wysokim stopniu ryzyka bądź o niskim stopniu ryzyka musi towarzyszyć, co następuje:

— jeżeli pochodzą one z zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 4 oraz 5, dokument handlowy określający:

— jeśli właściwe, charakter postępowania,

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy,

— jeżeli pochodzą one z innego zakładu – świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii wskazujące na:

— metody postępowania zastosowane do danej przesyłki,

— wyniki testów na obecność salmonelli,

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy.

(*) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.”;

b) w art. 6 „powinny zostać ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19” zastępuje się przez „są ustanowione zgodnie z załącznikiem I rozdział 10 do dyrektywy 92/118/EWG”;

c) w art. 14 skreśla się akapit pierwszy.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wszelkie nowe załączniki ustanawiające szczególne wymogi z uwagi na inne produkty, które mogą przedstawiać sobą rzeczywiste ryzyko rozprzestrzenienia się groźnej choroby przenaszalnej bądź rzeczywiste ryzyka dla zdrowia ludzkiego.

Do załączników, o ile zajdzie taka potrzeba, wnoszone są poprawki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w zgodzie z zasadami ogólnymi wymienionymi w art. 3 tiret drugie.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do wprowadzania na ich terytorium produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w ►**M17** załączniku I ◄ oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie, które zostały wyprodukowane na terytorium Państwa Członkowskiego oraz zostały przetransportowane przez obszar państwa trzeciego, pod warunkiem okazania świadectwa zdrowia zwierząt oraz świadectwa zdrowia publicznego poświadczającego zgodność z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

([1]) Dz.U. L 84 z 31.3.1992, str. 33.
([2]) Dz.U. L 87 z 2.4.1992, str. 20.

▼B

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 68/361/EWG ([1]).

Artykuł 17

1. Załączniki A i B do dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG zastępuje się tekstami ustanowionymi w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

2. W dyrektywie 77/99/EWG wprowadza się następujące zmiany:

— w art. 2 lit. b) skreśla się ppkt iv), a ppkt v) oraz vi) otrzymują oznaczenie, odpowiednio ppkt iv) oraz v);

— artykuł 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 mogą zostać ustanowione warunki dodatkowe z uwagi na inne produkty pochodzenia zwierzęcego, tak aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego.”

Artykuł 18

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 19

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 przejściowe środki działania mogą być przyjęte na okres do trzech lat, począwszy od dnia 1 lipca 1993 r., w celu ułatwienia przejścia do nowych ustaleń ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 12 ust. 2 oraz art. 17 do dnia 1 stycznia 1993 r. oraz innych wymogów niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianych w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA ZWIERZĄT

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 2

▼M16

Tusze zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

A. *Handel*

Handel tuszami zwierzęcymi podlega wymogowi przedstawienia dokumentu określającego zakład pochodzenia, który musi spełniać następujące warunki:

— w przypadku gdy tusze są solone bądź suszone w miejscu pochodzenia oraz jeżeli solone bądź suszone tusze są następnie używane do innych celów, zakład musi posiadać zatwierdzenie właściwego organu,

— w innych przypadkach zakład zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG ([1]) zapewnia, ze tusze transportowane są w taki sposób, aby uniknąć zakażenia.

B. *Przywóz z państw trzecich*

Przywóz tusz zwierzęcych z jakiegokolwiek państwa trzeciego podlega wymogowi przedstawienia świadectwa określonego w art. 10 ust. 2 lit. c), wydanego oraz podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii wywożącego państwa trzeciego oraz stwierdzającego, że:

i) tusze pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ kraju wywozu;

ii) tusze zostały oczyszczone, oskrobane a następnie albo solone bądź bielone (lub zamiast soleniu lub bieleniu zostały one poddane suszeniu po oskrobaniu);

iii) po obróbce określonej w ppkt ii) zostały podjęte skuteczne środki mające na celu zapobieżenie przed ponownym zakażeniem tusz.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 5

Kości oraz produkty kostne (z wyłączeniem mączki kostnej), rogi oraz produkty z rogów (z wyłączeniem mączki rogowej) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt)►M12 przeznaczone do spożycia przez ludzi ◄

Handel oraz przywóz tych produktów podlegają następującym warunkom:

▼M12

▼B

1) z uwagi na działalność handlową kości, rogi oraz kopyta podlegają warunkom zdrowia zwierząt przewidzianym w dyrektywie 72/461/EWG;

2) z uwagi na działalność handlową produkty kostne, produkty z rogów oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy dyrektywy 80/215/EWG ([2]);

3) z uwagi na działalność przywozową kości, produkty kostne, rogi, produkty z rogów, kopyta oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dyrektywy 72/462/EWG ([3]).

([1]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69).
([2]) Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).
([3]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/688/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 18).

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 6

Przetworzone białko zwierzęce ►M12 przeznaczone do spożycia przez ludzi ◄

I. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń nałożonych w zakresie BSE oraz ograniczeń dotyczących pasz zawierających białko przeżuwaczy dla przeżuwaczy handel oraz przywóz przetworzonego białka zwierzęcego podlega:

▼M12

A. w odniesieniu do handlu, do stworzenia dokumentu lub świadectwa, przewidzianego w dyrektywie 77/99/EWG, stwierdzającego, że zostały spełnione wymagania dyrektywy;

▼B

B. w zakresie przywozu:

1) konieczności przedstawienia świadectwa zdrowia przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia oraz stwierdzającego, że:

▼M12

a) produkt spełnia wymagania dyrektywy 80/215/EWG;

▼B

b) po dokonaniu obróbki zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zakażeniu produktu;

c) z chwilą opuszczenia przez przesyłkę kraju pochodzenia zostały pobrane próbki w celu poddania ich testom na obecność salmonelli;

d) wyniki tych testów są negatywne;

2) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów odnośnie do świadectwa określonego w pkt 1 – konieczności pobrania próbek przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej bez uszczerbku dla pkt II:

i) z każdej przesyłki produktów przedłożonych w formie masowej;

ii) wyrywkowo z przesyłki produktów pakowanych w zakładzie produkcyjnym;

3) z uwagi na dopuszczenie przesyłek zawierających przetworzone białko zwierzęce do wolnego obrotu na obszarze Wspólnoty – konieczności wykazania, że wyniki pobierania próbek zgodnie z częścią B (1) lit. c) są negatywne, w razie konieczności po powtórnym przetworzeniu;

C. istniejące przepisy krajowe w sprawie daty notyfikacji niniejszej dyrektywy dotyczącej wymogów obowiązujących z uwagi na BSE i trzęsawkę owiec w odniesieniu do białek zwierzęcych mogą być utrzymane w czasie oczekiwania na podjęcie decyzji w sprawie obróbki cieplnej zdolnej do zniszczenia czynników odpowiedzialnych za te choroby.

Handel i przywóz mączki mięsnej oraz mączki kostnej podlegają art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

II. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać wyrywkowe pobieranie próbek z przesyłek masowych pochodzących z państw trzecich, z których sześć ostatnich następujących po sobie testów dało wyniki negatywne. W przypadku gdy podczas jednego z takich badań uzyskano wynik pozytywny, właściwy organ w kraju pochodzenia musi zostać o tym poinformowany, tak aby mógł podjąć właściwe środki, aby zaradzić zaistniałej sytuacji. Należy zwrócić uwagę właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przywożonych towarów na takie środki. W przypadku uzyskania kolejnego wyniku pozytywnego z tego samego źródła należy przeprowadzić dalsze testy w odniesieniu do wszystkich przesyłek pochodzących z tego samego źródła, aż do czasu gdy wymogi określone w pierwszym zdaniu są znów spełniane.

III. Państwa Członkowskie muszą przechowywać zapisy wyników pobierania próbek przeprowadzonych na wszystkich przesyłkach, które zostały poddane pobieraniu próbek.

IV. Zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 dyrektywy 89/662/EWG przeładunek przesyłki dozwolony jest wyłącznie w takich portach, które zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, pod warunkiem że osiągnięta została dwustronna umowa między Państwami Członkowskimi zezwalająca

▼B

na odkładanie terminów przeprowadzania kontroli przesyłek aż do chwili, kiedy osiągną one punkt kontroli granicznej Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

V. W przypadku gdy przesyłka uzyskuje wynik pozytywny w teście na obecność salmonelli, jest ona:

a) ponownie wywieziona z obszaru Wspólnoty;

b) albo wykorzystana do celów innych niż na pasze zwierzęce. W takim przypadku przesyłka może opuścić port bądź magazyn wyłącznie pod warunkiem, że nie zostanie ona włączona do pasz zwierzęcych;

c) albo powtórnie przetworzona w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na podstawie dyrektywy 90/667/EWG bądź w jakimkolwiek innym zakładzie zatwierdzonym do odkażania. Przemieszczanie z portu lub z magazynu jest kontrolowane za pomocą zezwolenia wydawanego przez właściwe władze oraz przesyłka nie powinna zostać wydana do czasu przeprowadzenia czynności obróbki oraz poddania testom na obecność salmonelli przez właściwy organ, zgodnie z przepisami załącznika II rozdział III do dyrektywy 90/667/EWG, oraz pod warunkiem uzyskania wyników negatywnych.

▼M7

ROZDZIAŁ 7

Krew i produkty krwiopochodne zwierząt kopytnych i drobiu

(z wyjątkiem surowicy koniowatych)

I. *Świeża krew i produkty krwiopochodne przeznaczone do spożycia przez ludzi*

A. Wymiana handlowa

1. Handel świeżą krwią zwierząt kopytnych i drobiu, przeznaczoną do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do handlu świeżym mięsem na mocy dyrektyw Rady 72/461/EWG ([1]), 91/494/EWG ([2]) lub 91/495/EWG ([3]).

2. Handel produktami krwiopochodnymi, przeznaczonymi do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszej dyrektywy.

B. Przywóz

1. Przywóz świeżej krwi gatunków domowych zwierząt kopytnych, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jest zabroniony na mocy dyrektywy Rady 72/462/EWG ([4]).

Przywóz świeżej krwi drobiu, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w dyrektywie 91/494/EWG.

Przywóz świeżej krwi dziczyzny hodowlanej, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszego Załącznika

2. Przywóz produktów krwiopochodnych do spożycia przez ludzi, w tym objętych dyrektywą Rady 77/99/EWG ([5]), podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG i niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla zasad dotyczących krwiopochodnych przetworzonych zwierzęcych produktów białkowych określonych w rozdziale 6 niniejszego Załącznika.

([1]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24.
([2]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35.
([3]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.
([4]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.
([5]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.

▼M12

▼M7

III. *Przepisy ogólne*

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 9

▼M16

Słonina oraz wytopione tłuszcze przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz do Wspólnoty słoniny i wytopionych tłuszczów z państw trzecich, znajdujących się w wykazie dołączonym do decyzji 79/542/EWG, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa z gatunków, których to dotyczy.
2. Jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy w kraju wymienionym w ust. 1 wystąpiło ognisko poważnej choroby przenaszalnej, każdej przesyłce słoniny bądź wytopionych tłuszczów musi towarzyszyć świadectwo określone w art. 10 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stwierdzające, że:

   A. słonina oraz tłuszcze wytopione zostały poddane jednemu z poniższych procesów obróbki cieplnej:

      i) co najmniej 70 °C w czasie co najmniej 30 minut, lub

      ii) co najmniej 90 °C w czasie co najmniej 15 minut, lub

      iii) minimalna temperatura wynosząca 80 °C w ciągłym systemie wytapiania;

   B. w przypadku gdy słonina lub wytopione tłuszcze są pakowane, to że zostały one zapakowane do nowych pojemników i podjęte zostały wszelkie środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia ich ponownemu zakażeniu;

   C. w przypadku, w którym przewidywany jest transport masowy, rury, pompy oraz zbiornik, bądź jakiekolwiek inne zbiorniki przeznaczone do transportu masowego bądź zbiornik do transportu drogowego, wykorzystane do transportu produktów z zakładu produkcyjnego bezpośrednio na statek bądź do magazynów na nabrzeżu, lub bezpośrednio do przedsiębiorstw, gdzie przed wykorzystaniem zostały skontrolowane oraz ocenione jako czyste.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 11

▼M16

Mięso królicze i mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

Państwa Członkowskie zapewniają, że przywóz mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka ma miejsce wyłącznie, gdy:

a) pochodzi ono z państw trzecich, które znajdują się:

   i) jeśli chodzi o futerkowe zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których świeże mięso odpowiadających gatunków może być przywożone zgodnie z przepisami dyrektywy 72/462/EWG;

   ii) jeśli chodzi o upierzone zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których może być przywożone świeże mięso drobiowe, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/494/EWG ([1]);

   iii) jeśli chodzi o mięso królicze – w wykazie, który zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 25.

▼**B**

b) spełnia ono co najmniej wymogi ustanowione w rozdziałach II oraz III dyrektywy 91/495/EWG ([1]);

c) pochodzi ono z przedsiębiorstw, które przedstawiają gwarancje przewidziane w lit. b) oraz uznanych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, w oczekiwaniu na opracowanie wykazów określonych w lit. a) ppkt iii), z przedsiębiorstw zatwierdzonych przez właściwe władze;

d) każdej partii mięsa towarzyszy świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c).

▼**M12**

▼**M17**

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

I

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 89/662/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

ROZDZIAŁ I

— Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64).

— Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23).

— Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24).

— Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85).

— Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4).

— Dyrektywa Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 r. ustanawiająca wymogi dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach, których waga nie przekracza 100 gramów, i przetworami mięsnymi (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 3).

— Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87).

— Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15).

— Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35).

— Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1991 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41).

— Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).

— Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1).

ROZDZIAŁ II

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG (z wyłączeniem czynników chorobotwórczych).

▼B

ZAŁĄCZNIK B

PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE WSPÓLNOTOWEJ HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI STANOWIŁBY PRZEDMIOT KONTROLI PRZEWIDZIANYCH NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego nieobjęte ani przez załącznik B do niniejszej dyrektywy, ani przez Załącznik do dyrektywy 90/425/EWG: produkty te zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

II

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 90/425/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

Sekcja 1

— Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64).

— Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10).

— Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1).

— Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42).

— Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62).

— Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6).

— Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51).

— Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19).

— Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17).

Sekcja 2

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I (1) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

— Dla czynników chorobotwórczych:

▼B

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ II

PRAWODAWSTWO ZOOTECHNICZNE

— Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 8).

— Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36).

— Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 8.6.1989, str. 30).

— Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzwspólnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 55).

— Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, str. 37).

ZAŁĄCZNIK B

ZWIERZĘTA ORAZ PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI BĘDZIE PODDANY KONTROLOM PRZEWIDZIANYM W NINIEJSZEJ DYREKTYWIE

ROZDZIAŁ I

Prawodawstwo weterynaryjne – inne zwierzęta żywe niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.

ROZDZIAŁ II

Prawodawstwo weterynaryjne – nasienie, komórki jajowe oraz zarodki niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.